

5 december 2011

Geachte heer mr. H.J. Bolhaar,

Het programma Zembla heeft in hun uitzending van 31 januari 2010 een lijst gepresenteerd van, "90 officieren van justitie in de fout".

De zaak Hörchner en Pijnenborg zat daar ook bij, zie pagina 24. (Bijlage 1, Zembla rapport)

Daarin is expliciet gesteld door Zembla, "**De transcriptie van de tapgesprekken bleek onjuist**".

Citaat WBOM rapport: "*Vrijwel direct na het verschijnen van de lijst heeft het College van procureurs-generaal aan het Wetenschappelijk Bureau van het Openbaar Ministerie (WBOM) opdracht gegeven een onderzoek te doen naar de juistheid van de verwijten die in de lijst worden gemaakt aan het adres van het OM, alsmede aan het adres van de individuele functionarissen.*

Bij dit onderzoek diende niet alleen te worden gekeken naar de lijst zelf, maar ook naar de tekst op de Zembla-website voor zover die betrekking had op de lijst.

Het WBOM heeft zich bij de uitvoering van de onderzoeksopdracht laten bijstaan door twee externe adviseurs, te weten prof. mr. P.A.M. Mevis (EUR) en prof. mr. Th.A. de Roos (UvT)".

Bovenstaande onderzoeksresultaten van dit WBOM rapport d.d. 11 mei 2010 in de zaak Hörchner en Pijnenborg zijn feitelijk onwaar.

In het WBOM rapport is expliciet gesteld onder correcties: "**De transcriptie van de tapgesprekken bleek niet onjuist**". (bijlage 2, WBOM rapport pagina 148 en 149.)

Begin juni 2009 hebben de wetenschappers Prof. Dr. A.P.A. Broeders en dr. M. Schreuder van The Maastricht Forensic Institute een deskundigenonderzoek gedaan naar de geluidsopname van bewuste transcripties.

De uitslag van het deskundigenrapport d.d. 31 juli 2009, was helder en de conclusie was dat niet één, maar "**allebei de transcripties waren onjuist**" uit het strafdossier met de code ZD-01.

Dat betekent dat het Openbaar Ministerie met dit WBOM onderzoek flagrante "fouten" hebben gemaakt, bovenop de reeds gemaakte "fouten" door het Openbaar Ministerie.

Dat heeft echter niets meer van doen met onzorgvuldig onderzoek doen, maar zou je mogen stellen dat de integriteit in het geding is.

In deze specifieke zaak hebben de wetenschappelijke onderzoekers die verantwoordelijk zijn voor dit WBOM rapport de medewerkers van het programma Zembla en het publiek bedot.

Dat is niet alleen pijnlijk voor Hörchner en Pijnenborg, maar in dit geval zeker zo pijnlijk voor de eindredactie en voor de journalisten van het programma Zembla die zo goed hun research gedaan hebben.

Deze beide transcripties waren het enige "bewijs" in deze strafzaak waarvan Hörchner nota bene tijdens de zitting van het gerechtshof werd vrijgesproken, zonder de gebruikelijke 14 dagen met betrekking tot het vonnis die daarvoor staan.

Het gerechtshof motiveerde in haar arrest van 13 mei 2003, "*Uit het dossier volgt integendeel dat de verdachte alles in het werk heeft gesteld om die ander of anderen uit het pand te verwijderen*".

<http://www.roberthorchner.nl/Documenten/Arrest%20Gerechtshof.pdf>

Hörchner en Pijnenborg hebben met veel interesse het programma EenVandaag d.d. 24-11-'11 gevolgd waarin u overigens terecht stelde, "een rechtszaal is geen voetbalveld".

http://www.eenvandaag.nl/criminaliteit/39184/rechtszaal_is_geen_voetbalveld

Daarover kan niemand van mening verschillen.

Hopelijk meent u dit ook oprecht, maar geloven wij persoonlijk niet dat binnen uw organisatie veranderingen zullen plaatsvinden.

Het is ons in de afgelopen 12 jaar nu keer op keer gebleken dat uw organisatie, het Openbaar Ministerie, een gesloten systeem is met een zelfreinigend vermogen.

Deze inmiddels volledig uit de hand gelopen justitiële dwaling is 10 november jongstleden als boegbeeld gepresenteerd in verband met een campagne van Fair Trials International in het Europe Parlement te Brussel.

http://www.fairtrials.net/cases/article/robert_hoerchner

<http://www.fairtrials.net/publications>

http://www.fairtrials.net/campaigns/pre_trial_detention

http://www.fairtrials.net/publications/article/fti_publishes_full_report_on_detention_without_trial

(download full report en zie met betrekking Robert Hörchner pag. 2, 7, 12, 13 en 14)

http://www.fairtrials.net/publications/article/fti_launches_report_on_pre_trial_detention

Zakelijk weergegeven wat vooraf is gegaan:

Politie Brabant-Noord en het Openbaar Ministerie hebben zich gedurende 12 jaar halsstarrig opgesteld in het ontkennen van het vervalsen van diverse bewijsmiddelen uit het strafdossier met de code ZD-01, op dat moment het grootste XTC-laboratorium dat was ontdekt in Nederland.

Een van deze vervalste bewijsmiddelen voor onze aanhouding in het strafrechtelijk onderzoek ZD-01 was een passage uit een tapgesprek d.d. 12 november 1999, waarvan er nu inmiddels drie **verschillende** versies naast elkaar bestaan.

Ook is er een observatieverslag met betrekking tot mevr. Pijnenborg door justitie verzonden, wat op 22 mei 2006 door het college van procureurs-generaal is toegegeven.

Er is dus vals gespeeld met verzonden observaties en vervalste teksten in tapverslagen om Hörchner en Pijnenborg aan te kunnen merken als "verdachten".

Een belangrijk detail in het XTC- onderzoek ZD-01 is, dat onze telefoons nooit zijn getapt omreden dat wij simpelweg géén verdachten waren.

We zijn er door justitie bewust ingeluisd en door gedegen onderzoek van onze kant te doen hebben we kunnen voorkomen dat we vele jaren ten onrechte door justitie wederrechtelijk van onze vrijheid zijn beroofd.

Na te zijn ingesloten op het politiebureau werd ons beiden namelijk door justitie verzekerd dat we een gevangenisstraf tussen de negen en de tien jaar konden verwachten.

De vreselijke gedachte om onterecht veroordeeld te worden en dan niet alleen elkaar voor lange tijd te moeten missen, maar ook de kinderen, heeft ons tot op de dag van vandaag getraumatiseerd.

Hörchner en Pijnenborg worden hierdoor al jarenlang behandeld door psychiaters in verband met een ernstige en chronische Post Traumatisch Stress Syndroom.

Diagnose gesteld, "*Patiënt vertoont tekenen van een depressieve stoornis en een angststoornis die indertijd geluxeerd werden door justitiële zaken die over de jaren heen gecontinueerd worden waardoor patiënt niet in staat is (geweest) zich te herstellen*".

Na onze voorlopige vrijlating bij de rechter-commissaris, begin 2000, werden Hörchner en Pijnenborg echter om onverklaarbare redenen nog jarenlang strafrechtelijk vervolgd.

Op 12 december 2001 hebben Hörchner en Pijnenborg aangifte gedaan van valsheid in bijzondere geschrifte bij politie Brabant-Noord, inzake de onjuist uitgewerkte tapverslagen.

De hoofdofficier van justitie liet politie Brabant-Noord weten dat hij zou overgaan tot strafrechtelijke vervolging van de rechercheur in kwestie die het tapverslag vervalst had, wat hij later weer om onbegrijpelijke redenen zou intrekken.

Ondanks het feit dat vanaf 12 december 2001 het Openbaar Ministerie tot aan de minister van justitie toe op de hoogte was van deze ernstige aangifte, bleef het Openbaar Ministerie mij - Robert Hörchner - tot aan mijn vrijspraak in tweede aanleg d.d. 13 mei 2003 strafrechtelijk vervolgen.

Ik verwijs naar de handleiding gedragscode OM (2006H002), hoofdstuk 2. (De verdachte en de raadsman), nr. 2 "*Als bewijsmateriaal is verzameld op een wijze die een grove schending van fundamentele rechten van de verdachte oplevert, zal de officier van justitie geen gebruik maken van dat bewijsmateriaal, behoudens om de voor die schending verantwoordelijken in rechte te betrekken*".

Iedere aangifte met betrekking tot de vervalste transcripties van de telefoontaps na onze overduidelijk gemotiveerde vrijspraken verdwenen in de prullenbak en het Openbaar Ministerie weigerde een onderzoek in te stellen.

Dat veranderde met de aangifte bij Interne Zaken van Politie d.d. 23 augustus 2006.

De behandelende officier van justitie mr. Donker van het Parket Breda heeft toen samen met een collega de bewuste geluidsopname beluisterd.

De uitslag van dat onderzoek van Interne Zaken van politie d.d. 23 augustus 2006 was verbijsterend, want het Openbaar Ministerie oordeelde dat er absoluut geen sprake was van valsheid in bijzondere geschrifte en dat de rechercheur in kwestie het bewuste tapverslag d.d. 12 november 1999, **"correct had uitgewerkt"**.

Deze officier van justitie Donker van het Parket Breda hoorde precies hetzelfde wat de rechercheur in de bewuste transcriptie had uitgewerkt. (is een geluidsopname van voorhanden)

Na een hoorzitting in Den Haag bij het college van procureurs-generaal werd de door ons opgevraagde geluidsopname geweigerd om privacy redenen, daar Hörchner en Pijnenborg geen deelnemers van de bewuste telefoontap waren.

Tijdens de bestuursrechtelijke procedure om de geluidsopname alsnog in handen te krijgen, gaf de voorzitter van het college mr. H.N. Brouwer zelfs een machtiging af aan een van zijn juristen om de inhoud van de bewuste geluidsopname met toepassing van art. 8:29 Awb geheim te houden.

Hoe in hemelsnaam konden Hörchner en Pijnenborg in deze situatie nu hun onschuld bewijzen door deze volstrekt onredelijke argumenten die door het college van procureurs-generaal gebruikt werden.

Immers is dat in strijd met art. 6 lid 1 EVRM, de equality of arms, of te wel dat de verdachte en de verdediging recht heeft op dezelfde stukken als de aanklager en de rechters.

Dit werd ons geweigerd en voor de zoveelste keer waren onze mensenrechten geschonden.

Zelfs de secretaris-generaal van justitie J. Demmink had namens de toenmalige minister van justitie P.H. Donner in een schrijven van 8 mei 2003 aan de Nationale Ombudsman de waarheid geweld aangedaan door te stellen dat wij terecht waren aangehouden om ons te confronteren met observatieverslagen en tapverslagen waaruit onze betrokkenheid zou blijken.

Het observatieverslag bestond niet en het tapverslag was meerdere keren vervalst.

Uiteindelijk zijn we met succes overeengekomen dat beide deelnemers, van het bewuste tapgesprek, het zelf zouden opeisen.

Het college van procureurs-generaal kon er niet meer omheen en heeft ambtshalve op d.d. 22 mei 2007 een kopie van de geluidsopname ex artikel 39iWjsg aan alle betrokken, waaronder Hörchner en Pijnenborg verstrekt.

Onze toenmalige raadsman mr. C. F. Korvinus heeft op enig moment opdracht gegeven aan The Maastricht Forensic Institute om een deskundigenonderzoek te laten doen naar deze geluidsopname. De uitslag van het deskundigenrapport d.d. 31 juli 2009, uitgevoerd door Prof. Dr. A.P.A. Broeders en dr. M. Schreuder was klip en klaar.

"De transcriptie van de betwiste passage van (rechercheur) M. Jager is onjuist. Voor de versie van (rechercheur) A. van Roy is onvoldoende steun in het audiosignaal".

"De versie van (gespreksdeelnemer) R.L. van Veen kan daarentegen niet worden uitgesloten op basis van het audiosignaal".

"Samenvattende eindconclusie: Het uitgevoerde onderzoek naar de precieze inhoud van de betwiste passage geeft geen steun aan de transcripties van (rechercheurs) M. Jager en A. van Roy".

"De transcriptie van (gespreksdeelnemer) R.L. van Veen, volgens opgave de spreker van de betwiste uitingen, is weliswaar verenigbaar met het audiosignaal maar de betekenis ervan is voor een deel moeilijk te duiden".

Na een moeizame strijd konden we eindelijk de vervalsingen van beide **verschillende** transcripties met betrekking tot de telefoontap uit het strafdossier ZD-01 aantonen. Dat het inmiddels een structureel probleem is in het Nederlands rechtssysteem bewijst de uitspraak van de rechtbank te Zutphen, LJN: BJ9577 in de strafzaak met de code Tom Poes. In deze rechtszaak is het Openbaar Ministerie niet ontvankelijk verklaard door de rechtbank, omdat er een tapverslag uit het strafdossier was vervalst.

De meest verontrustende en schandaligste strafzaak waar bewust met zowel de geluidsopnamen als de transcripties is gemanipuleerd, betreft de strafzaak van de Koerdische diplomaat en zakenman, de heer Hüseyin Baybasin. <http://www.bs-foundation.nl/> De zaak Baybasin speelde in hetzelfde tijdsbestek als de zaak Hörchner en Pijnenborg en verbazingwekkend genoeg ook uiteindelijk in hetzelfde gerechtshof te 's-Hertogenbosch. Opmerkelijk genoeg doorkruiste ook de naam van secretaris-generaal van justitie J. Demmink continue de strafzaak van de heer Hüseyin Baybasin met betrekking tot de gemanipuleerde telefoontaps. Dat is heel bizar.

Hörchner en Pijnenborg vinden het belangrijk dat rechters zich er van bewust worden dat de betrouwbaarheid van telefoontaps als bewijsmiddel in het geding is. Ze zijn van mening dat de overheid de betrouwbaarheid van de verslaglegging van telefoongesprekken moet garanderen en dat deze nauwkeurig dienen te worden weergegeven, conform het zorgvuldigheidsbeginsel. Wij zijn momenteel in afwachting van een zittingsdatum inzake een artikel 12 Sv procedure, waarin wij de strafrechtelijke vervolging eisen van de betrokken officier van justitie mr. T. de Jong en de rechercheurs die de **verschillende** transcripties respectievelijk hebben gebruikt en valselijk hebben uitgewerkt met betrekking tot de bewuste telefoontap. De schadeprocedure wegens onrechtmatige overheidsdaad is in tweede aanleg bij het gerechtshof te 's-Gravenhage. In beide zaken is mr. Y. Moszkowicz onze raadsman.

Op het moment dat in de zaak Hörchner en Pijnenborg, voor de rechter is aangetoond dat de telefoontaps in het strafdossier niet betrouwbaar zijn, raakt dat het fundament van de rechtspleging tegen de zware misdaad in Nederland. U als jurist zult de consequenties begrijpen wanneer is aangetoond dat de tapkamers in Nederland onbetrouwbaar zijn, immers één van de betrokken rechercheurs was hoofd van de tapkamer. Inmiddels hebben wij een schrijven d.d. 21 maart 2011 ontvangen van de advocaat-generaal inzake de artikel 12 Sv procedure. Daarin schrijft de Advocaat-generaal aan het gerechtshof in Den Haag:

“Klagers zijn - achteraf gezien - ten onrechte aangehouden en hebben daar veel leed van ondervonden. Het tapgesprek is niet nauwkeurig weergegeven en er zijn meerdere versies van”.

Ten aanzien van beide rechercheurs is van toepassing artikel 225 Sv, lid 1: *“Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie”.*

Ten aanzien van de officier van justitie is van toepassing artikel 225 Sv, lid 2 : *“Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik”.*

Tot slot.

Hörchner en Pijnenborg zijn ten onrechte aangehouden op basis van vervalste bewijslast uit een strafdossier en bovendien jarenlang strafrechtelijk door het Openbaar Ministerie vervolgd.

Hörchner en Pijnenborg hebben geen eerlijk proces gehad en daarmee zijn hun mensenrechten geschonden ten aanzien van artikel 6 EVRM.

Tevens is in hun strafproces het beginsel "equality of arms" geschonden, artikel 6 EVRM, een waarborg die volgens het Europese Hof een onderdeel vormt van een eerlijk proces met betrekking tot een gelijke behandeling van de procespartijen en het recht op een eerlijke bewijsvoering.

Veel zorgwekkender is echter de samenzwering van topambtenaren van justitie, die welbewust bovenstaande strafbare feiten in de doofpot willen – blijven - stoppen.

Dat ik - Robert Hörchner - daardoor een probleem voor politie/justitie vormde was duidelijk, vandaar dat er door de media en de publieke opinie vraagtekens werden gesteld met betrekking tot een vaag Europees aanhoudingsbevel uit Polen, vrijwel tegelijkertijd nadat de geluidsopname door het college van procureurs-generaal aan Hörchner en Pijnenborg werd vrijgegeven.

Het waren verbazingwekkend wederom dezelfde officier van justitie en dezelfde inspecteur/projectleider en hulpofficier van justitie die niet alleen de leiding hadden in het onderzoek inzake het XTC-laboratorium ZD-01, maar opmerkelijk genoeg ook betrokken waren geweest bij dit Poolse strafrechtelijke onderzoek met de code "Polak".

Dat is wederom erg bizar.

Na de behandeling door de rechters van de overleveringskamer te Amsterdam en een hoopvol tussenvonnissen d.d. 8 juni 2007, werd ik nadien onverwacht geconfronteerd met het verschijnsel "wisselrechters", bekend uit de Chipshol affaire.

Eén van de "wisselrechters" mr. drs. A. A. Spoel was slechts enkele maanden daarvoor nog werkzaam bij de landsadvocaat, Pels Rijcken & Drooglever Fortuijn.

Het kantoor van de landsadvocaat, Pels Rijcken & Drooglever Fortuijn was sedert 2005 partij in een schadevergoedingsprocedure van Hörchner en Pijnenborg tegen de Staat der Nederlanden.

"De wet noopt tot verschonen/wraken bij feiten of omstandigheden waaronder de rechterlijke onpartijdigheid schade – zou kunnen – leiden".

Een zeer verzwarende omstandigheid is het feit dat de officier van Justitie mr. J.M. Mul (IRC) over het Poolse overleveringsverzoek kritische vragen heeft gesteld aan landsadvocaat mr. Bleichrodt, een recente collega van "wisselrechter" mr. drs. A. A. Spoel.

Het kan dus niet anders of mevrouw Spoel moet in het dossier Hörchner meteen met de neus op haar onmogelijke positie zijn gedrukt.

Mr. drs. A. A. Spoel weet dat een rechter brandschoon dient te zijn en hoewel nauw verbonden met Hörchners tegenpartij, heeft zij er toch voor gekozen als rechter op te treden.

De klacht van mr. C.F. Korvinus tegen mr. drs. A. A. Spoel bij de Hoge Raad werd gehonoreerd.

Er zijn diverse Kamervragen over mr. drs. A. A. Spoel aan de minister van justitie gesteld, wat niet in de weg stond dat mr. drs. A. A. Spoel, op 10 juli 2007 het vonnis voorlas dat Hörchner alsnog zou worden overgeleverd aan Polen.

Dat is ook bizar.

Na 11 maanden van ontberingen in een Poolse cel, een onwettig Europees arrestatiebevel, wederom geen eerlijk proces en wederom een strafdossier met aantoonbare manipulaties en feitelijke onwaarheden ben ik 25 juli 2008 op borgtocht in vrijheid gesteld.

Recentelijk hebben Poolse advocaten de hand weten te leggen op documenten uit het Poolse strafdossier die daarvoor op onverklaarbare wijze "verdwenen" waren uit dit Poolse strafdossier.

Ons jarenlange vermoeden dat de Nederlandse politie/justitie de initiators van het Poolse Europees aanhoudingsbevel zijn geweest, is door onze Poolse advocaten van Fair Trials International bevestigd.

Recentelijk hebben wij daarvan de onomstotelijke bewijzen in handen gekregen waaruit dit blijkt. Deze voor justitie/politie belastende documenten wijzen direct en onomstotelijk in de richting van de inspecteur/projectleider en hulpofficier van justitie die leiding heeft gegeven aan het strafrechtelijk onderzoek inzake XTC, met de code ZD-01.

Deze inspecteur/projectleider en hulpofficier van justitie is verantwoordelijk inzake het onjuist uitwerken van transcripties van telefoontaps uit het strafdossier met de code "ZD-01" en was tevens betrokken in de Poolse strafzaak met de code "Polak".

Het is voor ieder beschaafd en weldenkend mens niet te begrijpen wat deze inspecteur/projectleider en hulpofficier van justitie bewogen heeft tot deze kamikaze-actie in de Poolse strafzaak.

Dat is toch wel heel bizar.

Hoewel wij er vooralsnog vanuit gaan dat dit een eenmansactie betreft, zou een gedegen onderzoek wellicht meer aan het licht kunnen brengen.

Officier van justitie mr. T. de Jong, zaakofficier van de XTC-strafzaak "ZD-01" en ook betrokken bij het Poolse strafrechtelijke onderzoek "Polak" antwoorde in zijn schrijven d.d. 18 mei 2007 aan zijn collega Mr. J.M. Mul , *"het is niet met mij besproken, ik ben er niet bij betrokken, ik zit er niet achter"*.

Gezien het bovenstaande feitencomplex, zouden excuses namens het college van procureurs-generaal aan Zembla, het publiek en met name aan Hörchner en Pijnenborg op zijn plaats zijn. Niettemin kwam u in de uitzending van EenVandaag geloofwaardig en integer op ons over, maar uw antwoord op dit schrijven zal dat uitwijzen.

Met vriendelijke groet,

R. Hörchner en A.E.C. Pijnenborg

In afschrift aan, de eindredactie van Zembla, prof. mr. P.A.M. Mevis, prof. mr. Th. A. de Roos en mr. Y. Moszkowicz.